

β) Βιομηχανία καὶ Βιοτεχνία 23,65%.

γ) Ἐμπόριον (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καπνεμπορίου) 22,70%.

δ) Κτηματικὴ πίστις 4,15%.

ε) Διάφοροι σκοποὶ 8%.

Ἐκ τούτων προκύπτει ὅτι ἡ γεωργία, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἐνῶ εἰσφέρει διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος 37% αὐτοῦ, καὶ τὸ 80% τοῦ εἰσρέοντος συναλλάγματος ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν, συμμετέχει εἰς τὴν χρηματοδότησιν κατὰ 41,50%. Ἀντιθέτως ἡ βιομηχανία καὶ ἡ βιοτεχνία ἐνῶ εἰσφέρουν εἰς τὸ Ἐθνικὸν εἰσόδημα 19,50ο) συμμετέχουν εἰς τὴν χρηματοδότησιν κατὰ 23,60ο). Τὸ ἔμπόριον ἐνῶ εἰσφέρει 11,50ο) συμμετέχει εἰς τὴν χρηματοδότησιν κατὰ 22,70ο). Ἡ διάφορος μεταχείρισις τοῦ ἀγρότου ὡς συντελεστοῦ παραγωγικῆς δραστηριότητος, εἶναι φανερά. Τονίζοντες τὸ συμπέρασμα τοῦτο, δὲν θέλομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἔμπόριον ἐκάλυψαν τὰς πιστωτικὰς ἀνάγκας αὐτῶν, διότι εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ ἡ πρὸς τοὺς τομεῖς τούτους χρηματοδότησις εἶναι ἀνεπαρκής. Σημειοῦμεν ὁμῶς ὅτι, ἐντὸς τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τῆς Χώρας, ἡ χρηματοδότησις ὑπῆρξεν ἄνιστος. Τοῦτο ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μικροτέραν ἀπόδοσιν καὶ συνεπῶς τὴν περιορισμένην ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀγρότου, ἐνῶ διὰ τὴν γεωργικὴν χώραν, εἶναι ἀξίωμα καθ' ὃ, ἡ χρηματοδότησις τῆς καλλιέργειας αὐτῆς, πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ ἀναπαράγεται τὸ μέγιστον δυνατόν προϊόν καὶ οὐχὶ τὸ σχετικῶς ἐφικτόν.

Πλὴν τούτου καὶ ἄλλοι σοβαροὶ λόγοι συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς εὐρυτέρας χρηματοδοτήσεως τοῦ ἀγρότου, τοὺς ὁποίους σημειοῖ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα 1) Διότι ἡ γεωργία ἔχει χαμηλὸν εἰσόδημα καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ αὐτοχρηματοδότησις ἐξ ἰδίας ἀποταμι-

εύσεως, ὡς συμβαίνει εἰς τοὺς λοιποὺς τομεῖς οἰκονομικῆς δραστηριότητος 2) Διότι ἡ γεωργία δὲν ἀναμένει πιστώσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὡς συμβαίνει διὰ τὸν κλάδον τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου κλπ. 3) Διότι ἡ αὔξησις τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας, διότι τότε μόνον θὰ αὐξηθῇ ἡ ἀγοραστικὴ ἱκανότης αὐτοῦ, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ καταναλίσκῃ περισσότερα βιομηχανικὰ προϊόντα 4) Διότι ἡ χρηματοδότησις εἰς τὴν γεωργίαν δὲν ἀσκει πληθωρικὰς πιέσεις λόγω τῆς ταχείας ἀποδόσεως εἰς εἶδη καταναλώσεως καὶ 5) Διότι εἰς τὴν γεωργίαν ἡ χρηματοδότησις δὲν παρέχει στάδια κερδοσκοπίας οὐδὲ περιθώρια μὴ παραγωγικῆς χρησιμοποίησεως αὐτῆς.

Πρὸ μικροῦ χρόνου ἀνεκουνώθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὸ πρόγραμμα δημοσίων ἐπενδύσεων διὰ τὸ τρέχ. ἔτος 1957. Ἐκ τῶν δημοσιευθέντων στοιχείων ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ κυβερνήσις ἐπέδειξεν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ὑπαίθρον καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῆς ἐκ τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων διὰ κεφαλαίων κατὰ πολὺ μεγαλυτέραν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ προηγούμενα ἔτη.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ σαφῆ ἀπόδειξιν ἀφ' ἐνὸς τῆς σοβαρᾶς θέσεως ἣν κατέχει ἡ Γεωργία καὶ ὁ ἀγρότης ἐν τῇ οἰκονομίᾳ καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀφ' ἑτέρου ὅμως τῆς μειονεκτικῆς μέχρι σήμερον θέσεως αὐτῶν ἔναντι τῶν λοιπῶν τομέων οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

Ἐτερον στοιχεῖον ἀποδεικνύον τὴν πενιχρότητα τοῦ ἀγρότου, εἶναι ἡ κατὰ κεφαλὴν συμμετοχὴ αὐτοῦ εἰς τὸ Ἐθνικὸν εἰσόδημα. Τὸ ἔθνικὸν εἰσόδημα τῆς χώρας ἡμῶν ὑπολογίζεται εἰς 55.000 ἑκατομμύρια δραχ. Συνεπῶς εἰς ἕκαστον ἄτομον ἀναλογεῖται κατὰ μέσον ὄρον δραχ. 7.500 ἢ δολ. 250. Ἴνα καταδειχθῇ τὸ χαμηλὸν κατὰ κε-